

ved lovens ikrafttræden foreliggende forskelsværdi for ejendommen, der skulle fordeles, men på grund af de praktiske vanskeligheder, en sådan fordeling kunne frembyde for vurderingsrådet, har man ment at måtte give den foreslåede regel det ovenfor angivne indhold.

Til § 76.

Der henvises til udtalelserne angående fritagelse for ejendomsskyld i de almindelige bemærkninger til lovforslaget. Efter forslaget skal fritagelse for ejendomsskyld automatisk indtræde, når hele grunden eller den del af grunden, hvorpå samtlige bygninger ligger, er fritaget for grundskyld, lovmæssigt eller efter bevilling. Om delvis fritagelse for ejendomsskyld bliver der altså ikke tale. Hvis man ikke til konstatering af, om der overhovedet hvilede ejendomsskyld på den pågældende bygningsandel, af vurderingsmyndighederne ville forlange en undersøgelse i hvert enkelt tilfælde af, hvilke forandringer med hensyn til ejendommens bygninger der havde fundet sted siden lovens ikrafttræden, — i mange tilfælde en uløselig opgave —, måtte en delvis fritagelse for ejendomsskyld praktiseres på den måde, at vurderingsmyndighederne først ansatte, med hvilke beløb den fritagne og den ikke fritagne del af bygningerne indgik i den senest foreliggende forskelsværdi for ejendommen, hvorefter beløbet for den på det pågældende tidspunkt på ejendommen hvilende ejendomsskyld i samme forhold deltes i to beløb. En sådan fremgangsmåde ville imidlertid kunne føre til besynderlige og urimelige resultater. Hvor f. eks. den bygning, der skulle begrunde fritagelsen, var opført efter lovens ikrafttræden og således i forvejen var fritaget for ejendomsskyld, ville andre og ældre bygninger på ejendommen, hvis anvendelse ikke kvalificerede til fritagelse, desuagtet opnå fritagelse for en del af ejendomsskylden. Iøvrigt synes der heller ikke at være synderlig trang til delvis fritagelse for ejendomsskyld, når henses til, at alt nybyggeri går fri for ejendomsskyld, at de ved lovens ikrafttræden givne delvise fritagelser for ejendomsskyld gennem ejendomsskyldens fiksering bliver bestående, og at den fikserede ejendomsskyld nedskrives, jfr. § 71.

Til § 77.

Den her omhandlede bestemmelse om fritagelse for ejendomsskyld af fredede bygninger er overført fra § 4 i lov nr. 102 af 14. april 1937.

Her vil der kunne tænkes at forekomme tilfælde, hvor man ikke vil kunne komme uden om at måtte give delvis fritagelse for ejendomsskyld, men disse tilfælde vil næppe i praksis volde vanskeligheder,

dels fordi de fredede bygninger jo som regel klart vil være opført inden lovens ikrafttræden, dels fordi det erfaringsmæssigt er yderst sjældent, at der på den pågældende ejendom ligger andre gamle bygninger, der ikke også er fredet.

Til § 78.

Efter § 9 i loven af 7. august 1922 skal grundskylden og ejendomsskylden til staten svares af den, „der ifølge skøde eller anden adkomst“ er ejer af ejendommen. Efter § 11, stk. 1, i den nugældende grundstigningsskyldslov svares grundstigningsskylden af den, „der ifølge tinglyst adkomst“ er ejer af ejendommen. De i citationstegn anførte udtryk foreslås ændret til den, „der er ejer af ejendommen ifølge erhvervelsesdokument tinglyst som adkomst“. Herved opnår man, at hæftelsen for grundskylden og ejendomsskylden bliver den samme som hæftelsen for grundstigningsskylden; den i forhold til grundstigningsskyldslovens § 11, stk. 1, ændrede formulering tilsigter alene en tydeliggørelse. For fuldstændigheds skyld foreslås det endelig tilføjet, at hvor brugeren af ejendommen ifølge lovgivningen skal udrede skatterne af denne, er det brugeren, der skal svare skatterne.

Til §§ 79 og 80.

Efter § 9 i loven af 7. august 1922 er skatteåret lig kalenderåret, og skatterne forfalder halvårsvis med halvdelen den 1. april og halvdelen den 1. oktober, henholdsvis for årets første og sidste halvdel. Det foreslås, at man, i overensstemmelse med hvad der gælder ved de almindelige kommunale ejendomsskatter, sætter skatteåret lig finansåret, idet skatterne for april termin skal gælde for tiden fra 1. april til 30. september og skatterne for oktober termin for tiden fra 1. oktober til 31. marts. Ejendomsskatterne til staten for tiden fra 1. januar til 31. marts 1957 bortfalder. For provenuet af skatterne vil ændringen ingen betydning få. Derimod vil ændringen betyde en simplificering af de refusionsopgørelser, der ved salg af fast ejendom foretages parterne imellem.

Forsåvidt angår bestemmelserne i § 79, stk. 3, jfr. stk. 4, henvises til bemærkningerne til § 4.

Til § 81.

Til stk. 1. Reglen om, at påklage af ansættelserne ikke fritager for pligt til betaling til forfaldstid, gælder også efter § 9 i loven af 7. august 1922.

Til stk. 2. Sidstnævnte sted er det foreskrevet, at hvis ansættelsen ændres, skal berigtigelse foretages i førstkommande termin. Da denne regel har givet anledning til tvivl, foreslås det, at reglen